

עמ"ת 59954/06/15 - שרון גולן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

01 יולי 2015
עמ"ת 59954-06-15

בעניין:

שרון גולן

העורר

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד דוד כץ
ב"כ המשיבה עו"ד שרית אלישע

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו כי ביום 21/2/15 בשעת לילה, בזמן שנחקר בתחנת משטרת אשקלון, איים על השוטר שחקר אותו לאחר שזה הודיע לו על מעצרו. בין היתר, איים העורר על השוטר בכך שאמר לו שהוא מסוכן ויש לו סכיני גילוח בגרון, אותם הוא יוציא ויחתום באמצעותם את השוטר. כבר כאן אעיר, בהערת שוליים, כי גם כאשר העורר נחקר ביום 4/3/15 בתחנת המשטרה, הוא אישר בפני החוקר כי הוא מחזיק סכין בגרונו ואף פתח את פיו והסכין בצבצה (ר' דוח השוטר אלכסנדר שניטמן והשוטר לירון אלחרר). עוד נטען בכתב האישום, כי כשבוע ימים לאחר מועד זה, ובין ביום 27/2/15 בשעת צהריים ועד 28/2/15 בשעת צהריים, התפרץ העורר למחסן משותף לדיירי הבית שברח' עולי הגרדום 9 וגנב משם שני זוגות אופניים וכלים נוספים. את הרכוש הגנוב העביר העורר, לכאורה, למקלט סמוך, שם הוא נתפס על ידי שוטר תחנת אשקלון יחד עם הציוד הגנוב. כאשר העורר נלקח לתחנת המשטרה הוא נחקר בגין מעשים אלה, ובשתי הזדמנויות שונות כלפי שני שוטרים שונים, התפרע, צעק ואיים.

יחד עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו ולאחר שלא הייתה מחלוקת לעניין קיומן של ראיות לכאורה, וביהמ"ש סבר, כי עילת המעצר אינה ברף הגבוה, הורה ביהמ"ש על הגשת תסקיר בעניינו של העורר תוך שציון, כי נראה שיש מקום לתת לעורר הזדמנות נוספת לנסות להיגמל מצריכת סמים. תסקיר שירות המבחן שהוגש לקראת הישיבה הבאה בפני בימ"ש קמא, היה שלילי ולא המליץ על שחרורו של העורר כלל, קל וחומר שלא באחריות אמו. בקשה לעיון חוזר הוגשה לבימ"ש השלום, וביהמ"ש הורה על הגשת תסקיר משלים לקראת הדיון שקבע בבקשה זו. גם הפעם התסקיר היה שלילי ושירות המבחן סבר, שוב, שאמו של העורר לא תוכל לשמש לו כערבה גם לא בסיוע אחיו של העורר. בנסיבות אלה, ומבלי שביהמ"ש בחן את החלופה החדשה שהוצעה, היינו אחיו של העורר, נדחתה הבקשה לעיון חוזר ומכאן הערר שבפני.

ב"כ העורר טוען, כי לאחר 4 חודשים בהם נתון העורר במעצר הוא נרגע ומן הראוי ששירות המבחן ישוחח עמו פעם נוספת ויבחן בשינוי שחל בו בעצמו. לעמדת הסנגור, אין מקום ליתן את התסקיר מבלי ששירות המבחן שוחח, במסגרת

התסקיר המשלים, עם העורר. כבר כאן ניתן לציין, כי לא אוכל להסכים עם נקודת המוצא של הסנגור ולפיה, בחלוף 4 חודשים נרגע העורר. די בעיון בפרוטוקול ביהמ"ש שהתקיים בפני כב' השופט מאושר, שם התפרץ העורר כלפי ביהמ"ש, אך הדבר חזר על עצמו גם במהלך הדיון בפני וניתן לראות דברים אלה בפרוטוקול דלעיל.

אשר לשאלה האם בכל מקרה על שירות המבחן לשוחח, לפני כל הגשת תסקיר עם העצור, הרי שעניין זה נתון לשיקול דעת שירות המבחן בהתאם לכל מקרה ספציפי. במקרה שבפנינו, העורר מוכר לשירות המבחן לאחר שנבחן על ידי השירות במשך עשרות שנים ועל כן, ניתן להבין מדוע שירות המבחן סבר שלא יכול להיות שינוי כה קיצוני בעורר המצדיק שיחה מפורטת איתו בטרם הגשת התסקיר המשלים. גם אם העורר אינו משתמש בסמים בתקופת מעצרו, בוודאי שאין בכך כדי להוות תחליף לגמילה מסודרת ומוסדית נוכח העובדה שמדובר במי שמשמש בסמים מסוכנים במשך עשרות שנים.

עוד נטען כנגד עוצמת עילת המעצר, והגם שגם בימ"ש קמא סבר שהעוצמה אינה כה גבוהה, הרי שעיון בתיק החקירה דווקא מלמד על מסוכנות גבוהה מצידו של העורר. כבר הפנית לעיל לדוח השוטר בעניין החזקת הסכין בגרונו של העורר, גם בתוך תחנת המשטרה וגם במהלך החקירה המשטרתית ולאחר שנעצר, ודי בכך כדי להצביע על המסוכנות הגבוהה. לשם כך, מומלץ לעיין בתיק החקירה בכל מקרה בו ביהמ"ש נדרש לשאלת מעצרו של אדם, גם כאשר יש הסכמה בנוגע לראיות לכאורה. תיק החקירה יכול ללמד על הנסיבות של העבירה ועל הנסיבות של העצור עצמו.

נטען עוד כנגד התמשכות ההליכים, אך עניינו של העורר נקבע לשמיעת הראיות מיד לאחר תום הפגרה, ועל כן אינני סבורה שדחיית הדיון בעניינו משנה את האיזון שבשאלת השחרור או המעצר.

טענתו האחרונה של ב"כ העורר הופנתה כנגד העובדה שביהמ"ש לא בחן בעצמו את אחיו של העורר שהוצע כחלופה חדשה. בימ"ש השלום התבסס על החלטת ביהמ"ש העליון בבש"פ 3270/15 תוך שסבר שבכל מקרה בו שירות המבחן אינו ממליץ על החלופה שהוצעה, אין ביהמ"ש רשאי לבחון את החלופה. נדמה לי, כי לא זאת הייתה הכוונה של ביהמ"ש העליון בהחלטה זו. ההלכה הקובעת, כי שירות המבחן אינו אלא גוף ממליץ בעוד ביהמ"ש הוא הגוף המכריע, לא שונתה בהחלטת ביהמ"ש האמורה. כל שנאמר היה, כי באותו מקרה ונוכח התייחסות שירות המבחן והנסיבות האחרות שפורטו באותה החלטה לא היה מקום שגם ביהמ"ש יבחן את החלופה שנדחתה על ידי שירות המבחן.

ובמקרה שבפנינו, ולאור הרשעותיו הקודמות הרבות ביותר של העורר; הסברה ששירות המבחן כי המסוכנות הלכאורית הקמה ממנו להישנות ביצוע עבירות הינה גבוהה; העובדה כי אמו של העורר, לביתה הוא מבקש להשתחרר, שמרה עליו כחלופה פעמים לא מעטות בעבר אך לא הצליחה למנוע ממנו לבצע עבירות; התייחסותו השלילית של שירות המבחן לאח כערב אפשרי, על ההנמקות שבתסקיר המשלים; עונשי המאסר המותנים התלויים ועומדים כנגד העורר שלא היה בהם לשוב ולבצע עבירות, לכאורה; סירובו של העורר אפילו לשקול חלופה במסגרת קהילה סגורה למרות התמכרותו העמוקה לסמים, די בכל אלה כדי לדחות את הערר.

אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ד
תמוז תשע"ה,
01/07/2015 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא

הוקלד על ידי טובה שרגא